

- februar 2005. godine. Ukoliko se po strani ostavi medijska pažnja posvećena cunamiju u Indijskom okeanu 26. decembra 2004. godine (elementarna nepogoda), rezultati ove studije pokazuju da je Darfur bilo političko-humanitarno krizno žarište o kojem se najviše izveštavalo tokom dvanaest meseci.
75. Džon Prendergast, „Sudanske klisure smrti“, *New York Times*, 15. jul 2004.
 76. Stiven Kal *et al.*, Amerikanci o krizi u Sudanu, Program o stavovima u pogledu međunarodne politike, 20. jul 2004, <http://www.pipa.org>. Kontrolna anketa sprovedena šest meseci kasnije naprosto je pretpostavljala da se u Darfuru dogodio genocid, pa je od učesnika traženo da odgovore da li veruju da bi različite kombinacije oružanih snaga (SAD jednostrano, multilateralno na osnovu odluke Saveta bezbednosti) bile odgovarajuće da se „zaustavi genocid u Darfuru“. Stiven Kal *et al.*, Tri od četiri stanovnika SAD podržava vojnu intervenciju UN u Darfuru, Program o stavovima u pogledu međunarodne politike, 24. januar 2005.
 77. Olbrajt i Koen, *Sprečavanje genocida*, 14.
 78. Benjamin Kohlan *et al.*, *Mortalitet u Demokratskoj Republici Kongo: kriza koja traje*, International Rescue Committee-Burnet Institute, januar 2008, ii. Videti i prateće saopštenje za medije, 22. januar 2008, <http://theirrc.org/news/irc-study-shows-congos0122.html>. (videti poglavlje Zlikovački genocid, odeljak 4, „Ruanda i Demokratska Republika Kongo“ u ovoj knjizi).
 79. Stiven Fejk i Kevin Fank, *Otimanje za Afriku: Darfur - intervencija i SAD* (New York: Black Rose Books, 2009), posebno poglavlje 8, „Aktivizam u Darfuru - pomaganje žrtvama ili supersilama?“
 80. Endrju Hevens, „Komandant mirovnih snaga: Nema više rata u sudanskom Darfuru“, Reuters, 27. avgust 2009.
 81. Nil Makfakuhar, „Dok borbe u Darfuru jenjavaju, zvaničnici UN se usredsređuju na jug Sudana“, *New York Times*, 28. avgust 2009.
 82. Ibid
 83. Videti odeljak „O nama“ sajta Enough Project, <http://enoughproject.org/about> (pristupljeno oktobra 2009). U uvodnom pasusu piše: „Enough Project pomaže stvaranju stalnog tela za sprečavanje genocida i zločina protiv čovečnosti. Prečesto su se SAD i velike međunarodne zajednice držale principa 'sačekaj-i-vidi' kada je reč o zločinima protiv čovečnosti. To je nezamislivo“. Naravno, nema ni pomena o sprečavanju masovnih pokolja kada su SAD i njihovi saveznici počinili, a ne posmatrači sa strane.

84. Videti veb stranicu posvećenu kampanji „Održite obećanje: Sudan sada“, na čijem je kraju prikazana lista šest pridruženih organizacija, <http://www.sudanactionnow.com> (pristupljeno oktobra 2009).
85. Aleks de Val, „Spasite Darfur: postite na Bajram!“ *Razumevanje Darfura*, 14. septembar 2009, <http://blogs.ssrc.org/darfur/2009/09/14/save-darfur-fasting-at-eid>.
86. Kritički izvori informacija, relevantni za ovo i odeljke o Kosovu, kao i o operaciji „Oluja“: Suzan L. Vudvord, *Balkanska tragedija: kaos i raspad nakon hladnog rata* (Washington, D. C.: Brooking Institutions, 1995); Robert M. Hejden, *Šema za podeljeni dom: ustavna logika sukoba u Jugoslaviji* (Ann Arbor, MI: University of Michigan Press, 1999); Dejvid Čendler „Intervencija Zapada i raspad Jugoslavije, 1989–1999“ u delu Filipa Hamonda i Edvarda S. Hermana, *Degradirana sposobnost: mediji i kosovska kriza* (Sterling, VI: Pluto Press, 2000), 19–30; Dajana Džonston, *Suludi krstaši: Jugoslavija, NATO i obmane Zapada* (New York: Monthly Review Press, 2002); Piter Brok, *Medijsko čišćenje: prljavo izveštavanje, novinarstvo i tragedija u Jugoslaviji* (Los Angeles: GM Books, 2005); i Edvard S. Herman i Dejvid Piterson, „Raspad Jugoslavije: studija nehumanitarne intervencije“, *Monthly Review* 59, septembar 2007, <http://monthlyreview.org/1007herman-peterson1.php>.
87. Potpukovnik Džon E. Srej, „Prodavanje bosanskog mita Americi: kupci, budite oprezni“, Publikacija Odeljenja za strana vojna istraživanja, Ministarstvo odbrane, oktobar 1995, <http://fmso.leavenworth.army.mil/documents/bosnia.htm>.
88. Videti, na primer, Bari Švajd, „Bosanski lider vapi za američkom podrškom“, Associated Press, 8. januar 1993. Švajd parafrizira reči bosanskog muslimanskog predsednika Alije Izetbegovića „koji frustrirano traži američku vojnu intervenciju“ i koji na konferenciji za medije u Njujorku govori novinarima da je „oko 200.000 ljudi poginulo za devet meseci u bivšoj Jugoslaviji od strane bosanskih Srba“.
89. Za dve osnovne studije, videti Eva Tabo i Jakub Bijak, „Smrtni ishodi u vezi sa ratom tokom oružanih sukoba u Bosni i Hercegovini 1992–1995“, *European Journal of Population*, Vol. 21. jun 2005, 187–215; Tabo i Bijak procenjuju da je na svim stranama bilo ukupno 102.622 smrtna slučaja koji imaju veze sa ratom, od kojih je civilnih žrtava bilo 55.261 (54%), dok je 47.360 (46%) bilo boraca. Videti i Patrik Bol *et al.*, *Bosanska knjiga mrtvih: procena baze podataka Centra za istraživanje i dokumentaciju*, Sarajevo, jun 2007, <http://www.idc.org.ba/presentation/content.htm>. Istraživači (među kojima je bila i Eva Tabo) procenjuju da je ukupno poginulih bilo 97.207, od kojih 57.523 (59,2%) boraca i 39.684 (40,8%) civila. Oni su takođe dali analizu smrtnih